

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

כי תניא הריא צברת המזון. פי' בקונטרס להטרוף עם ז' לזמון שהרי הוא חייב בכל המלות: לזמון שהרי הוא חייב בכל המלות ואין נראה לר"י ל"ח לא אחא לאשמועין אלא דחייב צמלות וואה ליה למימר בדיחא דחייב צמלות ושד דל"ח מאי פריך ליה מצברת אכלים בעשרה ואין אכלים מן המזון דקאמר צברת צבורה מי חיבא אלא ע"כ היינו צברת המזון והדון קושיא לדוכין דקתי ואכלים מן המזון ואוקמינן בצברת המזון ולפירש הקונטרס לא קשיא מידי דכי קתי ואכלים מן המזון היינו להטרוף לזמון למר צברך שאלנו משלו אכל צברת אכלים שמצרכים צברת המזון קאמר רבי יוחנן דלוי מן המזון לכך לריך לפרש כי תניא הריא צברת המזון היינו צברת אכלים שצברת המזון מכלן משמע צברת אכלים שצברת המזון לא הי אלא בעשרה מוסליק אדעתיא דמקסן דלוי צברת אכלים שצברת המזון וקאמר בעשרה והוא יתחא ליה צבאי אי לאו משום דקתי לעיל צברתיא ואכלים מן המזון אס כן לריך עשרה: **אלא** כי קאמר ר' יוחנן צברתה. ויהא דלעיל גמי מעמיד צברתה ותימה למה הוצרכו תרי מיני דר' יוחנן הריא דלעיל ודך וריך לומר דחא מכלל צברתה אחמר הריא דלעיל מכלל דך אכל אי ל"ג אלא ניחא דלעיל חיירי צבורה והכא צברתה צלא פניס חדשות ומימרא שליטת של רבי יוחנן הולך להשמיע דכפטיס חדשות אין אכלים מן המזון וחי נקט הריא ה"א חיפכא דוקא מיוס ראשון ואין אכל ציוס ראשון שייכי טפי ומצרכים אל צלא: האומר

כג א מ"י פ"ד מלכות
אכל הלכה ו פושע
י"ד ס"י שטע פניו ה':
מד ב מ"י פ"ג ס"ג
הלכה א סג עין
דרכן ב:
מה ג מ"י ס"ג הל"ח
סג ע"ס:
מו ר מ"י פ"ד ס"ג
הל"ח סג ע"ס
פושע י"ד ס"י סג
ט"י ב:
נ"ו א/א
הפלה ל"ב חק אלו ל' יוחנן
והסבר ר' י"ג ד' ד'
דברת אלו וצברת המזון
קצת אלו וצברת המזון
הפלה ל' יוחנן
סג"י ו' יוחנן ו' חק אלו

נ"ו א/א
סג"י ו' יוחנן ו' חק אלו
והסבר ר' י"ג ד' ד'
דברת אלו וצברת המזון
קצת אלו וצברת המזון
הפלה ל' יוחנן
סג"י ו' יוחנן ו' חק אלו

כי תניא הריא צברת המזון פי' בקונטרס להטרוף עם ז' לזמון שהרי הוא חייב בכל המלות: לזמון שהרי הוא חייב בכל המלות ואין נראה לר"י ל"ח לא אחא לאשמועין אלא דחייב צמלות וואה ליה למימר בדיחא דחייב צמלות ושד דל"ח מאי פריך ליה מצברת אכלים בעשרה ואין אכלים מן המזון דקאמר צברת צבורה מי חיבא אלא ע"כ היינו צברת המזון והדון קושיא לדוכין דקתי ואכלים מן המזון ואוקמינן בצברת המזון ולפירש הקונטרס לא קשיא מידי דכי קתי ואכלים מן המזון היינו להטרוף לזמון למר צברך שאלנו משלו אכל צברת אכלים שמצרכים צברת המזון קאמר רבי יוחנן דלוי מן המזון לכך לריך לפרש כי תניא הריא צברת המזון היינו צברת אכלים שצברת המזון מכלן משמע צברת אכלים שצברת המזון לא הי אלא בעשרה מוסליק אדעתיא דמקסן דלוי צברת אכלים שצברת המזון וקאמר בעשרה והוא יתחא ליה צבאי אי לאו משום דקתי לעיל צברתיא ואכלים מן המזון אס כן לריך עשרה: **אלא** כי קאמר ר' יוחנן צברתה. ויהא דלעיל גמי מעמיד צברתה ותימה למה הוצרכו תרי מיני דר' יוחנן הריא דלעיל ודך וריך לומר דחא מכלל צברתה אחמר הריא דלעיל מכלל דך אכל אי ל"ג אלא ניחא דלעיל חיירי צבורה והכא צברתה צלא פניס חדשות ומימרא שליטת של רבי יוחנן הולך להשמיע דכפטיס חדשות אין אכלים מן המזון וחי נקט הריא ה"א חיפכא דוקא מיוס ראשון ואין אכל ציוס ראשון שייכי טפי ומצרכים אל צלא: האומר

כי תניא הריא צברת המזון פי' בקונטרס להטרוף עם ז' לזמון שהרי הוא חייב בכל המלות: לזמון שהרי הוא חייב בכל המלות ואין נראה לר"י ל"ח לא אחא לאשמועין אלא דחייב צמלות וואה ליה למימר בדיחא דחייב צמלות ושד דל"ח מאי פריך ליה מצברת אכלים בעשרה ואין אכלים מן המזון דקאמר צברת צבורה מי חיבא אלא ע"כ היינו צברת המזון והדון קושיא לדוכין דקתי ואכלים מן המזון ואוקמינן בצברת המזון ולפירש הקונטרס לא קשיא מידי דכי קתי ואכלים מן המזון היינו להטרוף לזמון למר צברך שאלנו משלו אכל צברת אכלים שמצרכים צברת המזון קאמר רבי יוחנן דלוי מן המזון לכך לריך לפרש כי תניא הריא צברת המזון היינו צברת אכלים שצברת המזון מכלן משמע צברת אכלים שצברת המזון לא הי אלא בעשרה מוסליק אדעתיא דמקסן דלוי צברת אכלים שצברת המזון וקאמר בעשרה והוא יתחא ליה צבאי אי לאו משום דקתי לעיל צברתיא ואכלים מן המזון אס כן לריך עשרה: **אלא** כי קאמר ר' יוחנן צברתה. ויהא דלעיל גמי מעמיד צברתה ותימה למה הוצרכו תרי מיני דר' יוחנן הריא דלעיל ודך וריך לומר דחא מכלל צברתה אחמר הריא דלעיל מכלל דך אכל אי ל"ג אלא ניחא דלעיל חיירי צבורה והכא צברתה צלא פניס חדשות ומימרא שליטת של רבי יוחנן הולך להשמיע דכפטיס חדשות אין אכלים מן המזון וחי נקט הריא ה"א חיפכא דוקא מיוס ראשון ואין אכל ציוס ראשון שייכי טפי ומצרכים אל צלא: האומר

מגילה כ"ג
[תוספתא מגילה פ"ג]

א נראה דה"ל כג
[שם ל"ג חק אלו ו' חק אלו]
כ"ג א נראה דה"ל כג
[שם ל"ג חק אלו ו' חק אלו]
כ"ג א נראה דה"ל כג
[שם ל"ג חק אלו ו' חק אלו]

שבת 97 ג.

[וע"פ רש"י סוטה
ד"ס פונק]

* אה"י פ"ג
מ"י פ"ג
הפלות
מ"י פ"ג
מ"י פ"ג
מ"י פ"ג
מ"י פ"ג

שמות פ"ד [פסחים ק.].

הגהות הגר"א
[א] גמ' (אחר כמד כון
כו' עד השוב ומוציא)
חתי' (ואפשר דה"ל כנגד
ד' צברתה האומר למעלה
פסח ואמר כו' ואולי על
כל כום אמר צברתה א):

גליון הש"ס
גמ' כל המכלל פ"ו
עין ט"ז י"ד רס"י קבר:
תקנת ז"ל כ"ס
גבית הא"ב

נ"ו א/א
ג' ט"ו א/א
הפלות
תקנת ז"ל כ"ס
גבית הא"ב

צעורי קמצער ליה הכי קאמר ליה חשיב את לאתפוס אדרא **אמר לך קום אימא מלתא** כנגד שבתו של הקב"ה פתח ואמר האל הגדול ברוב גדלו אדיר וחוק ברוב גוראות מחיה כתיב במאמרו עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר בא"י מחיה המתים **אמר לך קום אימא מלתא** כנגד אכלים פתח ואמר "אחינו המיוגעים המדוכאין באבל הזה תנו לבבכם לחקור את זאת ואת היא עומדת לעד נתיב הוא מששת ימי בראשית רבים ישתו רבים ישתו כמשתה ראשונים כך משתה אחרונים אחינו בעל ד נחמות ינחם אהבם ברוך מנחם אכלים **אמר אביי רבים ישתו** לא לימא, **משתה ראשונים** לימא, **משתה אחרונים** לא לימא **דא"ר** ש בן לקיש וכן תנא משמיה דר' יוסי **אלעולם אל יפתח אדם פיו לשמן** אמר רב יוסף מאי קרא כסדרם היינו לעמורה דמינו מאי אהדר ליה? **שמעו** דבר ה' קציני סדום וגו' **אל קום אימא מלתא** כנגד מנחמי אכלים פתח ואמר "אחינו גומלי חסדים בני גומלי חסדים המחזיקים בבריתו של אברהם אבינו (שנאמר כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו וגו') אחינו בעל הגמול ישלם לכם גמולכם ברוך אתה משלם הגמול **אמר לך קום אימא מלתא** כנגד כל ישראל פתח ואמר רבון העולמים פדה והצל מלמ הושע עמך ישראל מן הדבר ומן החרב ומן הביזה ומן השדפון ומן הירקון ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם טרם נקרא ואתה תענה ברוך אתה עוצר המגפה **אמר עולא ואמר** לך במתניתא תנא *עשרה כסות תקנו חכמים בבית האבל: **שלשת קודם אבילה כדי לפתוח את בני מעיו שלשת בתוך אבילה כדי לשרות אבילה שבמעיו וארבעה לאחר אבילה** (א) אמר כנגד הון ואמר כנגד ברכת הארץ ואמר כנגד בונה ירושלים ואמר כנגד הטוב והמטיב **תסיפן עליהם ארבעה**: אמר כנגד חוני העיר ואמר כנגד העיר ואמר כנגד בית המקדש ואמר כנגד רבן גמליאל התחילו היו שותין ומשתכרין החזירו הדבר ליושנה מאי רבן גמליאל דתניא **בראשונה** היתה הוצאת המת קשה לקרוביו יותר ממיתתו עד שהיו מניחים אותו ובורחין עד שישב רבן גמליאל ונהג קלות בעצמו והוציאוהו בכלי פשתן ונהגו כל העם אחריו להוציא בכלי פשתן אמר רב פפא והאידנא נהוג עלמא אפילו *בצרדא בר זוזא: אמר **רבי אלעזר** האומר

האבל: שלשת קודם אבילה כדי לפתוח את בני מעיו שלשת בתוך אבילה כדי לשרות אבילה שבמעיו וארבעה לאחר אבילה (א) אמר כנגד הון ואמר כנגד ברכת הארץ ואמר כנגד בונה ירושלים ואמר כנגד הטוב והמטיב תסיפן עליהם ארבעה: אמר כנגד חוני העיר ואמר כנגד העיר ואמר כנגד בית המקדש ואמר כנגד רבן גמליאל התחילו היו שותין ומשתכרין החזירו הדבר ליושנה מאי רבן גמליאל דתניא בראשונה היתה הוצאת המת קשה לקרוביו יותר ממיתתו עד שהיו מניחים אותו ובורחין עד שישב רבן גמליאל ונהג קלות בעצמו והוציאוהו בכלי פשתן ונהגו כל העם אחריו להוציא בכלי פשתן אמר רב פפא והאידנא נהוג עלמא אפילו *בצרדא בר זוזא: אמר רבי אלעזר האומר

מ"ק כז: [תוספתא מ"ד פ"ט]

האומר

אכל בשלמות חיתא בצרדא כדאיתא בפנינן]